

Rondom Ons

Contactblad voor bewoners en
bezoekers van wzc Meredal
Winter 2021

Inhoudsopgave

Voorwoord door Geert Hermans p.3

Even terugblikken p.5

Nieuwe bewoners p.10

Nieuw personeel p.13

Jarigen van januari, februari en maart p.14

Jaarthema : Tradities en rituelen ... p.16

Citaten en wijsheden p.24

Overleden bewoners p.26

Groepsinterview .. over tradities p.28

Bewoner en haar verhaal p.34

Uittreksel uit het dagboek ...p 36

Komende activiteiten p.40

***Ongetwijfeld zullen wij vanaf 1 maart
meer naar buiten kunnen komen ...***

Geert Hermans

EDITO

Beste bewoners en familie,

Een grillige maand februari vestigt in haar laatste dagen een nieuw record. In Ukkel is vrijdagmiddag 19 februari een temperatuur van 17,9 graden gemeten, een nieuw dagrecord. Deze vroegtijdige, aangename temperatuur prikkelt ons verlangen naar de lente. Dit jaar zullen wij ongetwijfeld kunnen spreken over een "nieuwe lente". Meer dan ooit hunkert ieder van ons naar verandering, in het bijzonder naar een terugkeer van onze vroegere leefgewoonten.

In Meredal hebben wij de voorbije weken mooie stappen kunnen zetten in deze richting. In februari kregen meer dan 95 % van de bewoners en de medewerkers van Meredal de laatste vaccinatie tegen Covid-19. Dit maakt dat zowel de bewoners als de medewerker vanaf 01 maart de vooropgestelde termijn van 10 dagen voor de opbouw van weerstand na hun vaccinatie hebben doorlopen. Na deze periode kunnen de toegestane versoepeling volgens de richtlijnen van het Zorgagentschap toegepast worden. Deze maatregelen worden in een apart schrijven aan alle betrokkenen bezorgd.

Ongetwijfeld zullen wij vanaf 1 maart meer naar buiten kunnen komen. In deze context werd vorig jaar aan de bewoners de gelegenheid geboden hun advies uit te brengen over de aanleg van de tuin. De aanleg van een boomgaard en een petanqueplein stonden bovenaan op de verlanglijst van de bewoners.

Voor de aanleg van de boomgaard werd het advies ingewonnen van een expert van het regionaal landschap Vlaamse Ardennen. Op het perceel weide nabij de E40 zullen 12 hoogstammige fruitbomen aangeplant worden (4 appelaars, 3 perelaars, 2 pruimelaars, 2 kerselaars, 1 kriek).

(vervolg op volgende bladzijde)

Redactie

Carla De Block

Veronique Rosseel

Mieke Vermassen

Raymond Van Den Eeckhout

Bea Wauters

De combinatie van deze boomsoorten zal ons de komende jaren in het voorjaar een prachtige bloesemweelde opleveren. Bovendien zal de boomgaard een aangename plaats worden om schaduw op te zoeken bij warme zomerdagen en om er nadien - letterlijk - de vruchten van te plukken.

Geert Hermans

4 appelaars: 		Goudrenet
		Jacques Lebel
		Melrose
		Cox Orange Pippin
3 perelaars 		Beurré Hardy
		Clapp's Favourite
		Comtesse de Paris
2 Pruimelaars 		Monsieur Hâtif
		Anna Späth
2 kerselaars 		Kordia
		Early Rivers
1 Kriek 		Noordkriek

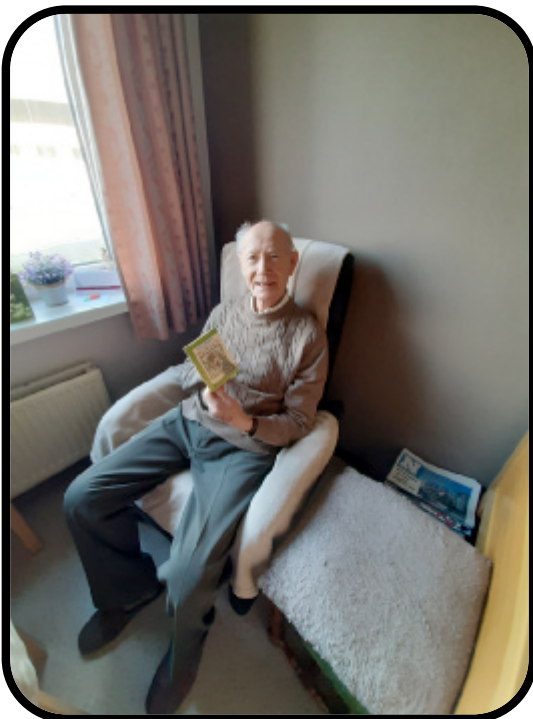
EVEN TERUGBLIKKEN

HERFST 2020

Bedankt voor de vele kaartjes

Tijdens de lockdown werd er een oproep gedaan om kaartjes te sturen naar onze bewoners, een hart onder de riem voor hen in deze moeilijke tijden.

EVEN TERUGBLIKKEN

HERFST 2020

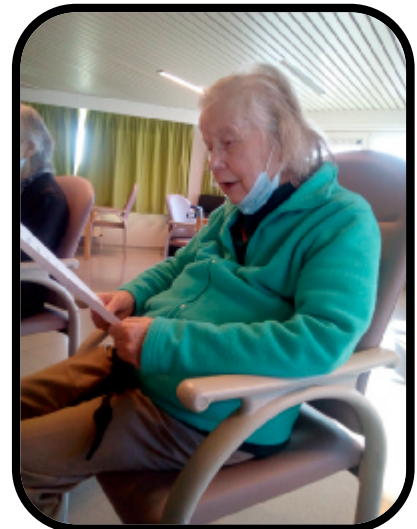
Een lekker ontbijtje smaakt altijd !

Dansen in Coronatijden

Poëzie rond Valentijn

Ook een
verwennamiddag
mocht niet
ontbreken

We
dansen de
Conemara

De volksspelen blijven een leuke activiteit

EVEN TERUGBLIKKEN

HERFST 2020

Soep maken op grootmoeders wijze

Nieuwe bewoners

Wij verwelkomen **Cecile Van Der Meulen** op kamer 2.39 van Sterrebos. Zij is afkomstig van Vlekkem.

Wij verwelkomen **Hilda Van Der Taelen** op kamer 1.17 van Blauwbos. Zij is afkomstig van Aalst.

Wij verwelkomen **Hilda Daelman** op kamer 1.07 van Blauwbos. Zij is afkomstig van Aalst.

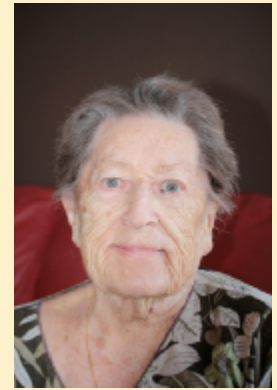
Wij verwelkomen **Freddy Van Opdenbosch** op kamer 2.36 van Sterrebos. Hij is afkomstig van Ninove.

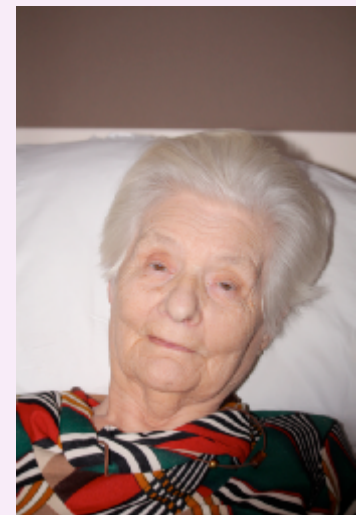
Wij verwelkomen **Jaqueline Van Der Taelen** op kamer 2.37 van Sterrebos. Zij is afkomstig van Ninove.

Nieuwe bewoners

Wij verwelkomen **Maria Verbraekel & Désiré Fonck** op kamer 1.25 van Blauwbos. zij verbleven voordien in een assistentiewoning van De Valeriaan.

Wij verwelkomen **Baeyens Emerence** op kamer 1.24 van Blauwbos. Zij is afkomstig van Aalst.

Wij verwelkomen **Paul Janssens** op kamer 2.21 van Sterrebos. Hij is afkomstig van Mere.

Wij verwelkomen **Cyrille Van Impe** op kamer 1.38 van Blauwbos. Hij is afkomstig van Erpe-Mere.

Nieuwe bewoners

Wij verwelkomen
Lucienne Sleeuwagen
op kamer 0.16 van
Lijsterbos. Zij is
afkomstig van Ninove.

Wij verwelkomen
**Irène Van
Lysebetten** op
kamer 1.21 van
Blauwbos. Zij is
afkomstig van Halle.

Wij verwelkomen **Etienne
De Cock** op kamer 2.12
van Sterrebos. Hij is
afkomstig van Herzele.

Nieuw personeel

Welkom bij ons...

Op 25 januari komt **Mike Leclercq** de ploeg van medewerkers in het onderhoud versterken. Na enkele weken opleiding overdag zal hij vooral 's nachts actief zijn in de GAW. Hij zal mee instaan voor de netheid en hygiëne in de cafetaria van 'De Valeriaan' en aanhorende lokalen, in de gangen en alle gemeenschappelijke delen van de GAW. Mike genoot een opleiding m.b.t. schoonmaaktechnieken en -producten, daarnaast beschikt hij over het certificaat logistiek helper in de zorginstellingen.

Els Baete wordt vanaf 1 februari 2021 als zorgkundige mee opgenomen in het zorgteam van Lijsterbos. Els presteert momenteel haar laatste werkdagen in WZC Vincenthof, Oostakker waar ze 10 jaar voltijds aan de slag was. De vele uren in de wagen, het soms stresserende verkeer heeft haar overtuigd een job dichterbij huis te zoeken én te vinden.

Gelukkige verjaardag!

Bewoners die jarig waren in januari 2021

8 januari **Maria DE TROYER - Zr Lydia** 81 jaar Lijsterbos

8 januari **Linda CALLEBAUT** 73 jaar Sterrebos

13 januari **Aimé D'HERDE** 92 jaar Blauwbos

15 januari **Stephanie VAN DE KEERE** 82 jaar Lijsterbos

24 januari **Christinne BOEMANS** 96 jaar Blauwbos

25 januari **Marie-Louise VAN MOSSEVELDE** 95 jaar Blauwbos

28 januari **Johan BOSMAN** 72 jaar Lijsterbos

28 januari **André VAN DEN BROECK** 82 jaar Lijsterbos

Bewoners die jarig waren in februari 2021

8 februari **Paula BARBE** 87 jaar Blauwbos

10 februari **Anna RIJDANT** 96 jaar Blauwbos

11 februari **Joseph BOSSEMAN** 87 jaar Lijsterbos

17 februari **Denise SONCK** 83 jaar Lijsterbos

19 februari **Suzanne DE PELSMAEKER** 92 jaar Sterrebos

26 februari **Maria DE COCK** 89 jaar Sterrebos

Bewoners jarig in maart 2021

3 maart **Aimé DE HEEL** 90 jaar Blauwbos

7 maart **Roland VERDOODT** 96 jaar Blauwbos

8 maart **Diane BRAEM** 90 jaar Sterrebos

8 maart **Martina DE SMET** 67 jaar Sterrebos

9 maart **Rosa BLONTROCK** 81 jaar Blauwbos

11 maart **Joseph VAN CAELENBERGH** 88 jaar Sterrebos

Gelukkige verjaardag!

Bewoners jarig in maart 2021

13 maart **Mariette VAN DER CRUYSEN** 76 jaar Sterrebos

15 maart **Celine CAPIAU** 89 jaar Sterrebos

16 maart **Antoinette VAN GYSEGEM** 87 jaar Lijsterbos

16 maart **Hilda DAELMAN** 90 jaar Blauwbos

20 maart **Josephine WAMBACK** 85 jaar Lijsterbos

24 maart **Maria GEYSELS** 78 jaar Lijsterbos

24 maart **Agnes VAN HERPE - Zr Lucia** 90 jaar Sterrebos

Personeel jarig in maart 2021

5 maart **Mayette PANTIN** 54 jaar Wasserij

10 maart **Niels PLATTEAU** 29 jaar Ergo/Animatie

13 maart **Gee Ann ROBLES** 36 jaar Onderhoud

14 maart **Isabelle VERMEIREN** 57 jaar Sterrebos

16 maart **Günther VAN DER ELST** 49 jaar Technische Dienst

17 maart **Vanessa SCHMITZ** 42 jaar Sterrebos

21 maart **Tiffany ECKHOUT** 31 jaar Keuken

23 maart **Lydie DE MOERLOOZE** 61 jaar Lijsterbos

24 maart **Liesbeth AGNEESSENS** 38 jaar Personeelsdienst

29 maart **Mieke DE METTE** 44 jaar Sterrebos

Tradities en rituelen ...

Jaarthema 2021

In 2021 wil de redactie van Rondom Ons per seizoen tradities, feestcultuur, gewoontes, rituelen van hier en nu, van vroeger of van ergens ter wereld in de kijker plaatsen.

Het winterseizoen biedt ons – hoe kan het ook anders – de gelegenheid om Carnaval en aansluitend de Vastenavond in de verf te zetten, wereldwijd en al heel lang één van de meest gevierde feesten.

De meest waarschijnlijke oorsprong van het woord carnaval ligt in het Italiaanse 'carne levare', wat 'opheffen of wegnemen van het vlees' betekent. Deze term duikt voor het eerst op in een akte uit 965. Het woord 'carnevale' wordt in onze taal voor het eerst gebruikt in 1673. Er is heel wat te doen rond de verklaring van de woorden carnaval en vastenanavond maar de herkomst van dit feest is nog meer twijfelachtig. Sommigen kennen het een christelijke herkomst toe: carnaval was bij uitstek de laatste mogelijkheid om zich nog te buiten te gaan voordat de 40 dagen durende vastentijd begon. Anderen zoeken de wortels van dit feest in het heidendom: vreugdevol de winter uitwuiwen en daarna de vruchtbare lente binnenhalen.

Nog een andere versie beweert dat het dragen van maskers in oorsprong verband hield met de verering van overleden voorouders: men hoopte de geest van de overleden voorouder gunstig te stemmen.

Carnaval is voor alles een 'omkeringsritueel': alle rang en stand wordt opgeheven en alle ras en geslacht wordt tijdelijk uitgewist, normen over gewenst gedrag worden opgeschort. De alledaagse wereld wordt op zijn kop gezet.

In de middeleeuwen bereikte het carnaval (ofwel narrenfeesten) een hoogtepunt met kostbare optochten, vermommingen, smulpartijen en drinkgelagen. Vastenavond kon zelfs enige dagen aanhouden met stevig eet- en drinkgedrag. Dat de Kerk dergelijke heidense feesten liever kwijt dan rijk was hoeft weinig uitleg. Ze slaagde er niet in om deze traditionele lentefeesten te onderdrukken, daarom veranderde ze het geweer van schouder en werd het feest geïntegreerd in de kerkelijke kalender. Tijdens het Concilie van Benevento in 1091 werd besloten dat Aswoensdag voortaan het begin zou inluiden van de veertigdaagse vasten.

Anno 2021 is carnaval nog steeds een levend volksgebruik en vormt het een afspiegeling van de eigen tijdsgeest. Het blijft nog steeds een 'omkeringsritueel': even ontsnappen uit de bestaande gemeenschap en maatschappij met zijn hiërarchie en alles wat er in gebeurt, even een sociale uitlaatklep, een zorgeloos volksfeest. Het verkleden, het vermommen met soms extravagante kledij, het dragen van een masker blijft heel belangrijk. De motor van het hedendaagse carnaval wordt gevormd door de carnavalverenigingen. Het is vanuit Duitsland dat deze tendens zich in de 19de eeuw ook bij ons heeft verspreid. Deze verenigingen kozen vaak een ludieke of dialectische naam en hadden een eigen carnavalslied. En hoe wordt er niet gestreden om de titel 'Prins carnaval'. Aanvankelijk bestond deze verkiezing niet maar gaandeweg vanaf 1946, aan belang winnend en nu een belangrijk gegeven waarrond deze hele huidige carnavalsviering draait.

Tradities en rituelen ...

Jaarthema 2021

In de late 20ste eeuw kan je zelfs spreken van een vorm van carnavalstoerisme waarbij steeds meer verenigingen zich aansluiten bij een carnivalsstoet in een andere gemeente.

Zo werd het nodig om de kalender van de stoeten wat meer te verspreiden en kan je meemaken dat de ene stoet enkele dagen voor Aswoensdag tot Pasen rondtrekken. Zo'n langgerekte kalender is vrij uniek in Europa.

Op Vastenavond hadden de kinderen ook hun aandeel in het feest, op sommige plaatsen is dit nog steeds een levendig gebeuren: ze trekken er op uit om, door het zingen van Vastenavondliedjes wat lekkers of een eurocentje bijeen te bedelen.

Wie kent nog dit liedje uit het Vastenavondalbum?

Vastenavond zoete,
Het verken heeft vier voeten.
Vier voeten en nen steert,
Is dat geen koekje weerd
Zijn de koeken niet gebakken,
Krijg ik dan een ammelaken,
Is dat ammelaken niet gereed,
Krijg ik dan een speldnieuw kleed,
Is dat kleed nog niet genaaid,
Krijg ik dan een haan die kraait,
Is dat haantje niet geboren,
Krijg ik dan een pootje koren,
Is dat koren nog op 't land,
Krijg ik dan nen dikken kant?

Bron: 'Al feestend het jaar door' deel 1 – A. Stroobants
Wikipedia

Tradities en rituelen ...

Jaarthema 2021

AFTELRIJMPJES

Om te beslissen wie mag beginnen met een spelletje of wie als eerste een bepaalde functie mag vervullen binnen een spelletje, worden er aftelrijmpjes gebruikt. Daarbij wordt iedere deelnemer, of bijvoorbeeld de rechtervoet van iedere deelnemer, op de maat van het aftelrijmpje met de vinger aangewezen. De persoon die wordt aangewezen op het moment dat het liedje stopt is 'hem', of is 'hem' net niet. Één van de meest gekende aftelrijmpjes is: "Iene miene mutte, tien pond grutte, tien pond kaas en jij bent de baas." Degene die dan aan het einde van het rijmpje wordt aangewezen, is 'hem'. Wanneer dit aftelrijmpje wordt aangevuld met: "maar jij kan de baas niet zijn, want jij bent nog veel te klein", is degene die aan het einde van het rijmpje wordt aangewezen 'hem' niet. Dan wordt het aftelrijmpje herhaald tot er uiteindelijk slechts één iemand overblijft. Die overblijvende persoon mag dan als eerste beginnen of mag als eerste een bepaalde functie vervullen.

Een ander aftelrijmpje is:

Alle Indianen
Schieten met bananen
Pif poef paf
en jij bent af.

Duivenmelken

Dit is een typisch Vlaamse sport waarbij de duiven ergens in België of buiten België worden gelost en daarna zo snel mogelijk terug naar hun hok vliegen. Voor veel mensen is het nog steeds een hobby die intensief wordt beleefd en waarbij de wedstrijden van maart tot en met half oktober plaatsvinden. De sport kent wel een groeiende vergrijzing. Een getrainde duif kan over grote afstand, en zelfs na jaren, nog zijn hok terugvinden. Vroeger werd zo post verstuurd: een dun en klein papiertje werd beschreven met enkele regels, en dit werd aan de poot bevestigd. Na het loslaten vloog de duif terug naar zijn hok, waar dat bericht gelezen kon worden. Het was dus alleen mogelijk om berichten te versturen naar het thuishok van een getrainde duif. Door verschillende postduiven van verschillende locaties mee te nemen kon men berichten naar meerdere plaatsen sturen. Dit was vroeger een zeer snelle manier van communicatie. Pas met telegrafie en later met de telex kwamen nog snellere communicatiemiddelen, die natuurlijk ook veel betrouwbaarder waren.

In de Tweede Wereldoorlog werd ook gebruikt gemaakt van postduiven om berichten over te brengen. Bekende en (postuum) onderscheiden duiven zijn onder andere G.I. Joe, Flying Dutchman, Tommy, William of Orange en Dutch Coast.

Nieuwjaarsduik

De nieuwjaarsduik is een jaarlijks rond de jaarwisseling georganiseerde gezamenlijke sprong in open water. Meestal geschiedt dit op nieuwjaarsdag, soms ook op een andere datum in januari of december, bijvoorbeeld op tweede kerstdag.

De uitdaging bestaat erin dat men op een koude winterdag in het water springt. Er wordt meestal niet werkelijk gedoken (met het hoofd vooruit), op het strand en veel andere plaatsen zou dat niet mogelijk zijn.

Hoe vieren ze carnaval in andere landen?

Als we denken aan carnaval in andere landen, dan denken we zeker aan het carnaval van Rio de Janeiro in Brazilië. Het carnaval in Rio de Janeiro wordt grotendeels georganiseerd door de mensen die in de favela's (krottenwijken) van Rio wonen. Het hoogtepunt zijn natuurlijk de parades die worden gehouden in de Sambadrome, wat al sinds 1984 gebeurt. Iedere Sambaschool krijgt 80 minuten om door de Sambadrome te gaan. Ieder jaar is er een thema en zijn er heel wat praalwagens en uitbundige danseressen.

In Italië is het carnaval van Venetië en Viareggio (Toscane) misschien wel het meest bekend. Hier zien we geen gekke kostuums, maar mooie maskers en kleurrijke kledij. Het meest bijzondere is misschien wel het carnaval in Ivrea, nabij Turijn. Daar wordt massaal met sinaasappels gegooid. Beetje vergelijkbaar met het carnaval in Binche in België.

Ook in Spanje vieren ze carnaval. Het wordt in verschillende steden gevierd, maar de belangrijkste steden zijn toch Cádiz en Stitges, Santa Cruz de Tenerife en Alicante. In Cádiz staat het carnaval vooral bekend om groepen die meedoen aan zangwedstrijden. In de andere steden is carnaval een groot dansfeest met allerlei kraampjes verspreid in de stad.

Het carnaval van Oruro, Bolivia is één van de grootste evenementen van Zuid-Amerika. In Bolivia draait dit feest om het religieuze karakter. Er zijn optochten te zien waar allerlei dansgroepen uit het hele land gekleed in kostuums een parcours afleggen naar de kerk.

Carnaval in Barranquilla, Colombia, is één van de grootste carnavals ter wereld, met tradities die uit de 19de eeuw dateren. Tijdens het carnaval is het er druk met straattedansers, muzikale en maskerade parades.

In Griekenland wordt carnaval gevierd op verschillende plaatsen. Het evenement 'Alevromoutzourama' vindt plaats aan het einde van het carnavalseizoen. Allerelei mensen komen gekleed in oude kleren bijeen op een bepaalde locatie waar meel in grote hoeveelheden wordt verdeeld en daar worden allerlei kleuren aan toegevoegd. Mensen schilderen hun gezicht met houtskool en lopen naar de haven en daar vindt de 'oorlog' plaats. Het gekleurde meel wordt naar elkaar gegooid tot de voorraad op is.

Citaten en wijsheden ...

Jaarthema 2021

Nieuwjaar :Voor de slak en de haas is het op dezelfde dag nieuwjaar
(Chinees spreekwoord)

Nieuwjaarsnacht helder en klaar, beduidt een vruchtbaar jaar.
Met Nieuwjaar lengt de dag, zolang het haantje kraaien mag.
Schijnt de zon op de dag van Nieuwjaar, dan wordt het een goed
appeljaar.

Driekoningen :

Met driekoningen lengt de dag zoveel een geitje springen mag.
Als driekoningen is in het land, komt de vorst in 't vaderland.

Carnaval :Het wezen van carnaval is het toegeven van eigen zwakheid
(Godfried Bomans).

Alles wat leuk is wordt traditie; zo moet carnaval vroeger één keer leuk
geweest zijn. (Youp van 't Hek)

Er is geen aangener val dan carnaval. Je valt namelijk naar boven.
(Toon Hermans)

Op carnaval toont men zijn waar gezicht door een masker op te zetten.

1 dag per jaar, op vastenavond, zouden de mensen hun masker van de
overige dagen moeten afdoen (Claude Aveline – Frans schrijver)

Lichtmis :

Er is geen vrouwtje nog zo arm of ze maakt met Lichtmis haar pannetje
warm.

Lichtmis donker met regen en slijk, maakt de boeren rijk.

Met Lichtmis triestig weer, is goed voor boer en heer.

Lichtmis donker: maakt de boeren jonker; Lichtmis klaar maakt de
boeren bedelaar.

Schijnt met lichtmis de zonne heet dan komt er nog veel sneeuw en
leed.

Valentijn:

Valentijn: het carnaval van de liefde. (Hugo Camps)

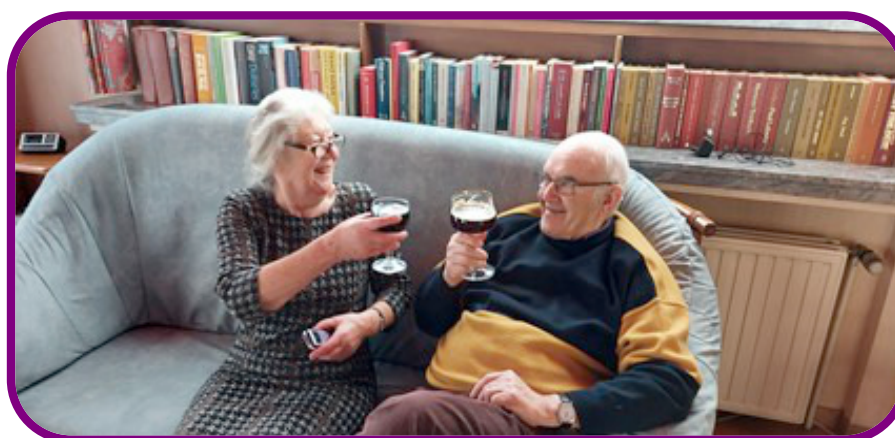
Verjaren

Bij 80 jaar weet men dat men steeds dichterbij het einde van zijn leven. Dit einde kan bruusk en onverwachts komen. Hoe en tot wanneer het hart en andere vitale organen zullen blijven functioneren is onvoorspelbaar. Lichaam en geest kunnen ook traag evolueren naar hun einde. Het lichaam takelt af, de geest kan wegdeemsteren, dementeren. Wat morgen wordt is dus steeds meer een onbekende geworden.

Het leven heeft zonneshijn, maar ook duisternis gekend. Toch kijkt men uiterst tevreden terug naar het bestaan. Het is een levensweg waar geluk een permanente basis was. De begeestering bij de tienerjaren, de blijheid bij het samenzijn met partner, de kinderen en de vrienden, de vreugde om zichzelf te kunnen blijven, de liefde in de natuur,.....

Steeds waren en zijn er overvloedig redenen om het oud zijn te ervaren als een bekroning van een gelukkig bestaan.

Fray

Overleden bewoners

Moge goede herinneringen
het grote verlies
verzachten ...

Camilla Troch

Maria Verbeken

Clara Uyttersprot

Yvonne De Waele

Jozef Baeyens

Een lachje

Geen vraag
naar geschenken,
enkel blij
lieve wenken.

Een woord
een lachje,
een groet,
een "dag je".
Of in stilte samenzijn,
't maakt ons leven
o zo blij.

Fray

Groepsinterview

Onze tradities ...

Het nieuwe jaarthema leent zich uitstekend om in het verleden te duiken en anekdotes op te halen.

Drie bewoners van Blauwbos (Zr. Amanda, Liliane Slotmans, Aimé De Heel) en twee bewoners van Lijsterbos (André Van Den Broeck, Antoinette Van Gijsegem) haalden herinneringen op bij bepaalde tradities in de maanden januari en februari.

Op 1 januari worden al decennialang nieuwjaarsbrieven voorgelezen. Wat herinneren jullie zich hiervan?

André: In het lager onderwijs schreven wij ieder jaar een nieuwjaarsbrief voor onze ouders. Dat gebeurde in ons mooiste handschrift, met pen en inkt! In Molenbeek, waar ik opgroeide, bleef het beperkt tot die éne brief.

Zr. Amanda: Wij schreven ook brieven voor onze doopmeter en -peter. De brieven werden ook heel mooi versierd.

Aimé: Op onze nieuwjaarsbrieven stond vooraan een mooi gedrukte tekening. Ook wij schreven met een pen en inkt; het was belangrijk om zeker geen inktvlekken te maken!

Zr. Amanda: Op 1 januari kwam mijn meter steeds bij ons op bezoek. Na het voorlezen van mijn nieuwjaarsbrief kreeg ik altijd een groot 5-frank stuk én een peperkoeken hart of chocola. Ook van mijn peter kreeg ik peperkoek en een beetje geld voor mijn spaarpot. Van cadeautjes was toen nog geen sprake; alles was veel eenvoudiger dan nu.

Antoinette: Bij ons was het de gewoonte om in de valavond van nieuwjaarsdag naar mijn grootouders' boerderij te gaan. De ganse familie, meer dan 50 personen, verzamelde eerst in de grote keuken rond de Leuvense stoof. De kinderen moesten één voor één, bovenop een stoel, hun nieuwjaarsbrieven voorlezen. Ik herinner me nog zeer goed dat ik hiervoor telkens schrik had en zenuwachtig was! Wij kregen geen geld maar wel een koek of wat snoep.

Een paar dagen later, op 6 januari, wordt er op heel veel plaatsen het feest van de Driekoningen gevierd. Ook bij jullie ?

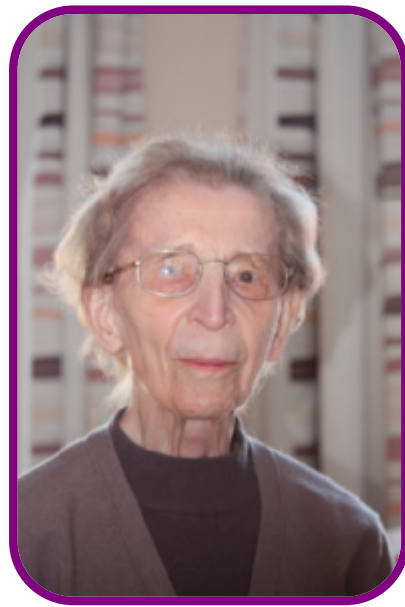
Liliane : Als kind heb ik nooit deelgenomen aan het Driekoningen-zingen.

André: Molenbeek was hoofdzakelijk een socialistische gemeente. De katholieke traditie om Driekoningen te vieren of te zingen, bestond er niet.

Aimé: Ik ben wel een paar keer gaan zingen met 2 vrienden. We belden dan vooral aan bij burens en kennissen.

Zr. Amanda: Met mijn zussen en broer ging ik ieder jaar “Driekoningen” zingen in de buurt. We verkleedden ons dan mooi en kregen als beloning wat fruit, soms een koek en soms zelfs wat geld. Bij ons thuis werden er wafels gebakken. Dat gebeurde toen nog met zo’n oud wafelijzer op het vuur! Mijn moeder spreidde proper stro uit op een withouten tafel en hierop liet ze de wafels afkoelen.

Antoinette: Ik ging zingen samen met een paar nichtjes en neven in de onmiddellijke buurt. We waren niet alleen mooi verkleed maar hadden ook een ster bij. Terwijl we een liedje zongen, deden we de ster draaien door aan een koordje te trekken. Onze “opbrengst” bestond vooral uit snoep. Het geld dat we kregen, verdeelden we mooi.

Twee andere tradities tijdens de maand januari zijn de kerstboomverbranding en de nieuwjaarsduik in zee. Ooit al van gehoord of zelf aan deelgenomen ?

Allen: We hebben dit wel al gezien op TV maar zelf nooit gedaan.

De maand februari start al onmiddellijk met het feest van O.L.Vrouw Lichtmis. Werd dit bij jullie gevierd ?

Aimé en Liliane: Bij ons gebeurde er die dag niets speciaal.

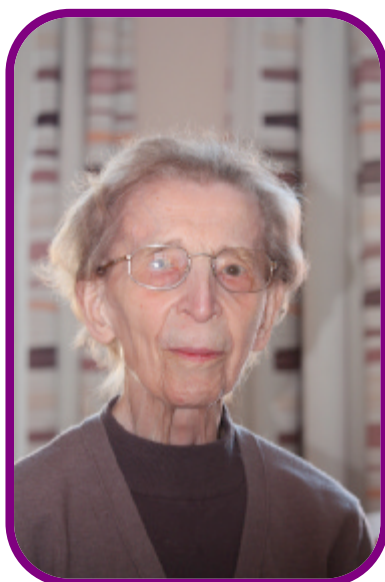
André: ook in Molenbeek was dit geen traditie.

Zr. Amanda en Antoinette: 's Morgens vroeg om 7 uur gingen wij naar de Lichtmisviering; vandaar gingen wij gewoon naar school. Thuis werden er ieder jaar pannenkoeken gebakken.

Ook carnaval, met als afsluiter vastenavond, valt meestal in februari. Waren jullie carnavalisten?

Zr. Amanda: Wij gingen soms kijken naar de zondagsstoet in Aalst. Verder werd carnaval niet echt gevierd. Wat wel een jaarlijkse traditie was, waren de tabletten die mijn moeder op vastenavond maakte. Ze werden gemaakt van siroop. Soms zaten er ook nootjes in. Mijn moeder goot ze uit op de vloer van ons schotelhuis. Daar koelden ze snel af. Van deze tabletten braken we dan geleidelijk kleine stukken. Heel lekker !

Antoinette: Hoewel ik een geboren Aalsterse ben, is carnaval vieren altijd vrij beperkt gebleven in mijn jeugd. Met mijn kinderen ging ik regelmatig naar de zondag- en bij voorkeur de maandagstoet kijken. Maandag volgden de wagens elkaar immers sneller op. Mijn jongste zoon is wel een carnavalist. Ik heb voor hem en zijn chirovrienden nog kleren gestikt én geleverd. Het ene jaar werd een ganse wasmachine witte was, met kleurstof omgetoverd tot roze was: het was de periode van de beruchte “roze baletten”. Het volgend jaar werd alles oranje gekleurd: toen verkleedden ze zich in wortelen... Plezante herinneringen zijn dat !

Aimé en Liliane: Bij ons in Willebroek ging de carnavalstoet alleen op zondag uit. Hij passeerde vlak voor onze deur. Het was een mooie stoet met grote wagens.

Hebben jullie nog weet van andere tradities in jullie geboortestreek ?

André: In Molenbeek werd er op verschillende plaatsen gekeerd. Het keuren gebeurde op de openbare weg: er waren toen nog heel wat minder auto's. In Wemmel, een buurgemeente, bestond een schuttersgilde. Deze deed aan wipschieten.

Aimé en Liliane: de duivensport was ook heel populair. Veel mannen speelden met de duiven op de lange afstand. Nu is die traditie aan het verdwijnen; net zoals vele andere mooie tradities !

Ons Land 1 januari 1927

Mere viert lichtmis met pannekoecken en hollepotten

Iedere gemeente heeft de laatste en eigen specifieke tocht en is dat in Burst een Rapentocht dan is dit in Mere de Hollepottentocht die, na het verdwijnen als kinderbezigheid, thans een traditie wordt voor groot en klein. Tot in de tweede wereldoorlog was het zwaaien met de hollepote een gebruik voor kinderen. Op de vooravond van Lichtmis gingen ze echter niet zoals nu stoetsgewijs door het dorp, maar overal zag men groepjes jongens met zwaaiende vuurpotten die een toverachtige sfeer aan de omgeving gaven. Thans houdt men de traditie in ere op de gebruikelijke wijze van de georganiseerde tochten en maakt men er een avondwandeling van die niet minder sfeervol verloopt.

Op vrijdag 2 februari, met start te 19u30 aan het Hof ten Dale, gaat men voor de negende keer op stap en zal het voor de talrijke deelnemers opnieuw een belevenis worden om met een unieke traditie aan te knopen of verder te zetten. Dit volksgebruik is enig in zijn soort want nergens anders zwaait men met de hollepote. Uit de voorgaande edities is gebleken dat niet alleen kinderen het enig vinden want ook de volwassenen zwaaien er op los dat het een lust is... misschien is dit de nostalgie van de kindertijd die hier aan de oppervlakte komt. Met het hernemen van de traditie, enkele jaren terug, hebben de vzw Vlaams Centrum en de heemkundige kring in ieder geval een verboden volksgebruik weer gestalte gegeven want nergens anders in Vlaanderen kan men een dergelijk festiviteit meemaken.

De herkomst van het gebruik is nog altijd onbekend want geen enkele bron verwijst naar deze traditie en nochtans heeft elke Meerse jongen indertijd met de hollepote gezwaaid. Dat het gebruik juist met Onze-Lieve-Vrouw Lichtmis beoefend wordt heeft hoofdzakelijk te maken met het feest van het licht uit vroeger eeuwen, dat samenhangt met de rei-

niging (februari) en de verzoening. Daarom verwijst men naar de lichtprocessie (candelaria) die in verband gebracht wordt met het gekerstende 'amburbale' de antieke rondgang van het Romeinse stads-

gebied waaraan vrijwel iedereen met brandende fakkels deelnam.

In de legende worden de boze geesten altijd door het licht verdreven. Kaarsen zijn dus zeer geschikt vooral als ze een 'heiliging' ontvangen hebben. Vandaar dat de lichtmiskaarsen zeer afdoend zijn tegen allerhande onheilen. De traditie te Mere heeft een andere betekenis gekregen maar de hollepote blijft nog altijd het lichtmisattribuut tijdens de wandeling waarna de pannekoecken niet vergeten worden.

JV

De Dendergalm 4 maart 1906

Vastenavond.

De drie eerste dagen van vastenavond zijn kalm en vreedzaam voorbijgegaan, al was er meer beweging, meer gejoel en gewoel, dan vorige jaren. Wel hebben we gehoord dat een wildeman een ouderling erg mishandeld heeft maar zulke kerels verrichten hunne heldendaden ook als het geen vastenavond is.

Het getal gemaskerden was zeer groot, al was het weder niet al te gunstig, behalve den dinsdag, en vermits de klerikale belhamels zich ditmaal hebben ingehouden, heeft men behalve het geval waarvan we hierboven gewaagen van geene moeilijkheden gehoord. Zoo moet het zijn.

Den Dinsdag namiddag maakte « De Dale Garde » haar jaarlijksch uitstapje honderden en nog honderden gemaskerden vormden met de Muziekmaatschappij een boeten, vroolijken stoot, dansend en zingend tot het avond werd. De bijval welke dit uitstapje geniet vermeerderd van jaar tot jaar en ditmaal was hij buitengewoon, overigens het weder was buiten mate guastig, de geuzen zo glansde vroolijk en hare stralen schitterden in de gouden pantsers der middeleeuwsche ridders die den optocht openden.

Chalen is te jonk,

deed de ronde mee, van hand tot hand en van groep tot groep overgeleverd, tot hij eindelijk terecht kwam in de Klapstraat van waar hij met den eersten mestrein naar eene onbekende bestemming is vertrokken.

Dergelijke uitstappen brengen altijd volk te been en wij herhalen daarom wat we vroeger zegden: indien de stal de inrichting van de karnavalfesten wou behartigen, een oproep doen tot al de maatschappijen zonder onderscheid van partij of gezindheid en daaraan de noodige openbaarheid geven, van alle kanten zou er volk naar Aalst stroomen en de vastenavond zou er niet min deftig om voorbijgaan.

Is dat b. v. niet het geval te Binche, en sedert een drietal jaren te Charleroi? Van uren in den omtrek stroomt het volk daarheen, bezondere treinen moeten ingericht worden en den toeloop is er grooter als met de kermis tot groot genoeg en voordeel der neringdoezers.

Bewoner In de kijker

Dag Maria. Het coronavirus heeft het leven van alle bewoners het voorbije jaar grondig veranderd. Wat is voor jou de grootste aanpassing geweest ?

De sfeer op de afdeling is veranderd! Vroeger was er meer ambiance en meer optimisme! Zowel bij de bewoners als bij het personeel. Dit heeft met meerdere zaken te maken. We hebben het voorbije jaar allemaal met een zekere spanning en angst voor het virus moeten leven. Onbewust voel je dit in de gedragingen van anderen.

Maar de belangrijkste oorzaak is wel het terugschroeven van de contacten en de bezoeken!

Lange tijd was er veel minder contact mogelijk met de andere bewoners. De dagelijkse babbeltjes in de leefgroep, op het terras, in de cafetaria... vielen weg. Er was weinig afleiding.

Het waren en zijn heel lange dagen. Als er bijna niets anders mogelijk is dan in je zetel op je kamer te zitten, dan heb je bovendien (te)veel tijd om over alles na te denken!

Ik voel het nog altijd aan alsof we "stoute kinderen" zijn die opgesloten zitten...

De bezoekenregeling is al een tijd versoepeld en de dagelijkse activiteiten op de afdeling zijn heropgestart. Begint de sfeer nu niet terug te verbeteren?

Eerlijk gezegd vind ik het nog altijd minder gezellig dan vroeger.

Maria Van Impe, één van onze bewoners van Blauwbos, blikt terug op wat het voorbije coronajaar concreet betekende voor haar.

Ik heb het voorbije jaar 3 van mijn “zielsgenoten” op de afdeling verloren, waarvan één door corona. Dat maakt het wel extra moeilijk ! We liepen mekaars deur niet plat maar ik kon met hen toch een goeie babbel doen. Dat mis ik nu!

De activiteiten zijn wel heropgestart maar zijn meestal in beperkte kring omdat ze samenvallen met het bezoekuur. De grote, leuke activiteiten met veel volk, gaan nog niet door.

Op fysiek vlak heeft corona voor jou ook heel wat gevolgen gehad. Vertel eens.

Vlak voor de eerste golf en lockdown, heb ik mijn schouder gebroken. Wegens mijn hoge leeftijd ben ik niet geopereerd maar ging men afwachten en opvolgen of alles spontaan genas. Gedurende de volgende maanden werden de controle-consultaties en RX foto's telkens uitgesteld. Pas in de zomervakantie ging ik terug op consultatie.

Mijn arm is sinds de breuk nooit meer de oude geweest; dagelijks heb ik nog pijn.

Tijdens de tweede golf kreeg ikzelf ook het coronavirus. Ik voelde mij echt heel slecht.

Het was mijn dochter die me aan de telefoon vertelde wat er aan de hand was. Toen begreep ik waarom ik strikt “kamerarrest” had en eten en drinken kreeg in wegwerpmateriaal. Niemand had mij persoonlijk gezegd dat ik corona had!

Jullie zijn nu gevaccineerd. Wat is je grootste wens als alles terug normaal wordt ?

Mijn enige kleinzoon, Stijn, is in november papa geworden.

Ik heb zijn dochttertje alleen nog maar op foto's gezien!

Mijn grootste wens is om mijn eerste achterkleinkind eens écht te zien!

Uittreksel uit het dagboek 'Zolang er leven is'

In "Rondom Ons 2021" zal telkens een fragment uit het geheime dagboek 'Zolang er leven is' van Hendrik Groen (Nederlander, 85 jaar) gepubliceerd worden. Hendrik verblijft sinds een tijdje in een woonzorgcentrum. In Nederland heten ze dit een verzorgingshuis. Van tijd tot tijd valt het hem zwaar om de moed erin te houden. Gelukkig heeft Hendrik zijn pen weer opgepakt en met charmante humor neemt hij medebewoners, directie, zijn vrienden en de ouderdom in het algemeen op de korrel. Zijn droge commentaar op kleine en grote ongemakken van het leven is onderhoudend. Hij heeft het over een leefomgeving die niet vaak vanuit eerste hand wordt omschreven.

Met hier en daar een kleine uitzondering slaagt hij erin om elke dag wel iets neer te pennen. De fragmenten in deze editie komen uit de maanden januari/februari/maart van zijn dagboek. Veel leesplezier!

Donderdag 29 januari

Vertrek vanmiddag 17.00 uur. Het is een eindje rijden.

Dat is al wat we weten. Ik sla voor de zekerheid de lunch grotendeels over. Ik ben een kleine maar tevreden eter. Gelukkig is mijn smaak nog uitstekend. Er zijn leeftijdgenoten die nauwelijks nog het verschil proeven tussen een augurk en een aardbei.

Daarmee gaat een van de genoegens verloren die in principe niet aan leeftijd zijn gebonden : lekker eten en drinken. Het is verbazingwekkend dat mensen die weinig anders overhebben dan plezier in eten en drinken, toch weinig kieskeurig en erg krenterig zijn.

Oud brood, goedkope chocola, vieze koffie, opgewarmde prakjes, gortdroge cake, zure wijn, alles komt voorbij. Natuurlijk, de oorlog meegemaakt, maar tjongejonge, wat een volstrekt onnodige armoede. Geef je geld zorgeloos uit aan die paar dingen waar je nog van geniet, zou ik ze willen toeroepen. Het devies van Omanido wat betreft geld : flink laten rollen maar niet over de balk.

Over smaak gesproken : er is in Australië een onderzoekje naar smaak gedaan waaruit bleek dat proefpersonen koffie uit een witte mok bitterder vonden dan dezelfde koffie uit een blauwe mok. Misschien leek de koffie door de witte mok bruiner en associëren we bruin met bitter.

Dinsdag 24 februari

De slavink wordt gedemoniseerd,' zei Evert, 'en niet geheel ten onrechte, als ik de rapportcijfers van de vink zie.'

De consumentenbond heeft de slavink uitgebreid onderzocht en deze onder ouderen nog steeds populaire delicatessen bleek niet alleen te vet en te zout, maar ook geregeld als bedorven op de uiterste houdbaarheidsdatum.

'De beste slavink scoort een 5,6 en de slechtste een 2,5,' citeerde Evert de vinkentest. 'het zijn gewoon bacteriologische wapens, vooral in een bejaardenhuis.'

Hij sprak zo hard dat iedereen hem kon horen.

'Het was tijd voor wat rumoer, Henk, vandaar,' fluisterde hij me even later toe. 'De volgende keer dat de kok slavink op het keuzemenu zet, blijft hij met een berg rotte vinken zitten.'

Vrijdag gaan we met Omanido naar de Huishoudbeurs. Het eerste uitje van 2015, als we de etentjes even buiten beschouwing laten. Ik voel onder de clubleden een gezonde spanning. Het busje zal rond elf uur voorrijden. Ik heb overwogen om aansluitend nog uit eten te gaan, maar daar heb ik van afgezien. De ervaring leert dat de activiteiten niet te lang mogen duren. Dat trekken we niet. De gemiddelde tachtigplusser moet verstandig woekeren met de nog beschikbare energie.

Uittreksel uit het dagboek 'Zolang er leven is'

Ik zou graag eens zo'n modern pilletje proberen waar jongelui uren op kunnen dansen en feesten, maar ik durf het niet. Niet dat ik uren wil dansen, maar ik zou wel graag iets langer rustig en bedaard willen kunnen feesten.

Ik heb mijn vorige huisarts wel eens om een peppilletje gevraagd. Hij was wat huiverig maar schreef toch een receptje uit. Ik verdenk hem ervan dat het nep-pepillen waren. Ik heb ze geprobeerd maar voelde me daarna net zo moe als anders.

Zondag 15 maart

Ik droomde vannacht dat ik rondreed in een Canta Cabrio, één arm nonchalant uit het raam, de andere losjes aan het stuur, mooie sigaar in de mondhoek. De zon scheen. Naast mij zat Eefje. Ze had een prachtige rode hoed op die ze moest vasthouden tegen de wind. Ze lachte naar me.

Op zondagmiddag is er altijd een eitje bij de lunch. Het is eigenlijk een verlaat ontbijteitje dat moet voorkomen dat bewoners op zondagochtend in hun eigen kamer een ei gaan koken.

Vorige week keek een nieuwe bewoonster, mevrouw Hoensbroek heet ze geloof ik, heel lang en heel bedenkelijk naar haar eitje.

'Wat een klein eitje, zeg,' zei ze.

Ja, ja, dat vonden veel andere bewoners bij nader inzien toch ook wel.

'Misschien moeten we bij de kok om grotere eieren vragen?' opperde iemand.

Toen kwam mevrouw Bregman, die geregeld koketteert met haar lidmaatschap van de Partij voor de Dieren, in het geweer.

'Niemand denkt bij die grote eieren aan het arme poepertje van de kip.'

'Die batterijkippen worden gefokt met een groot gat, die voelen niks,' meende meneer Pot te weten.

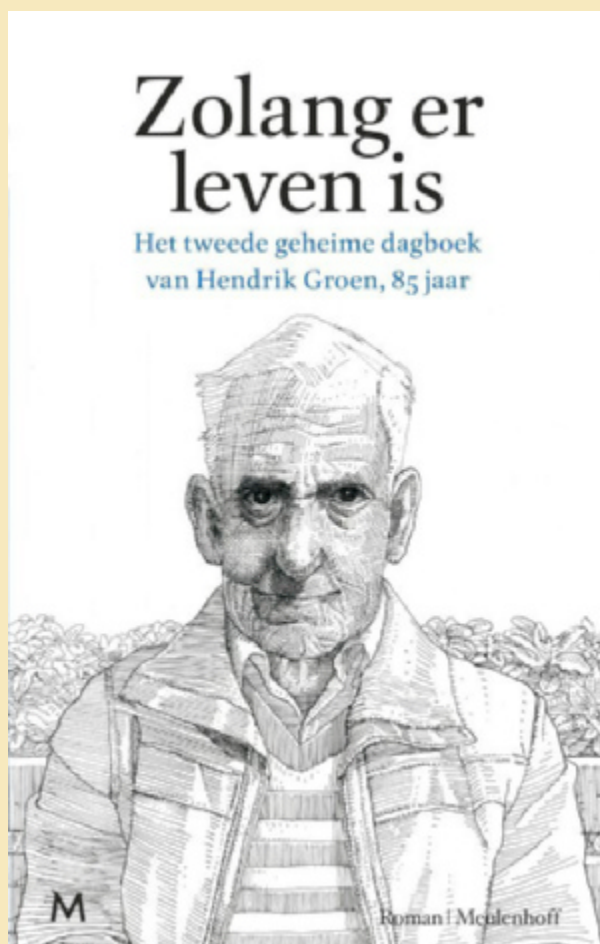
Er ontstonden twee kampen : een voor de kip en een voor het grote ei.

Het laatste woord is er nog niet over gezegd. Als er geen grote zaken meer zijn kunnen de kleinste zaken een splijtzwam worden.

Dinsdag 24 maart

De directrice heeft het verzoek om verkiezingen voor de bewonerscommissie te organiseren in welwillende overweging genomen en zal binnen een week uitsluitsel geven. Geert had niet het idee dat ze enige argwaan koesterde.

Na het weken voor me uit te hebben geschoven, heb ik dan eindelijk de brochure *Een waardig levenseinde onder eigen regie* van stichting de Einder ter hand genomen, die ik al ruim een maand in huis heb. Het valt niet mee om daadwerkelijk met je eigen dood bezig te zijn en te proberen zo min mogelijk aan het toeval over te laten. Ongemakkelijke en ingewikkelde kost en ik heb geen zin om daar nu over te schrijven.

Komende activiteiten

Maandag 22 maart

Verkoop van de collectie 2021 comfortschoenen, sandalen en pantoffels. Ook ruime keuze uit accessoires.

Dit alles vanaf 14u30, hopelijk in de cafetaria.

Alleen bewoners welkom!

Onze website :
www.meredal.be

Onze facebookpagina :
Woonzorgcentrum
Meredal